

Per a en Jon i l'Amy
Leire Martín

Per a les nostres tres "A".
Tant de bo els puguem
deixar un món millor.
Los Rodríguez

NO SOM ESCOMBRARIES

No som escombraries
Col·lecció Miau

Primera edició: maig 2021
Títol original: No somos basura

© Ediciones Jaguar, 2021
C/ Peñuelas 26 C. Local 17-18. 28005 Madrid
www.edicionesjaguar.com

© Texto: Eva Rodríguez y Javier Rodríguez, 2021
© Il·lustracions: Leire Martín, 2021
© Traducció: Anna Gasol, 2021

f edicionesJaguar

t @Ed_Jaguar

© edicionesjaguar | jaguarllibres

IBIC: YBC
ISBN: 978-84-18277-72-6
Depòsit legal: M-30920-2020
Imprès a Portugal.

RESERVADOS TODOS LOS DERECHOS

Qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, només pot realitzar-se amb l'autorització dels seus titulars, llevat de les excepcions previstes per la llei.

Adreceu-vos a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos —www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra.

LOS RODRÍGUEZ

LEIRE MARTÍN

miau

OFERTA ESPECIAL

2
x
1

Hi havia una vegada una ampolla que volia ser una altra cosa. Hora rere hora desitjava que li succeís quelcom emocionant...

quins nervis!

Damunt la seva estanteria del supermercat veia passar carrets enormes plens a vessar de productes.

L'Ampolla imaginava que l'esperava una vida plena d'aventures, més enllà de la porta que s'obria i es tancava sense parar. Una vida millor, sens dubte!

Platja?

Muntanya?

Creuers per alta mar?

Competicions esportives?

Llavors, va arribar el dia.

Doble tombarella amb tirabuixó creuat i...

hop!

D'un salt va ser dins el carret.

Alla va trobar uns altres companys.

Però, ben al contrari que l'Ampolla, semblaven tristos, enutjats i, encara pitjor, resignats.

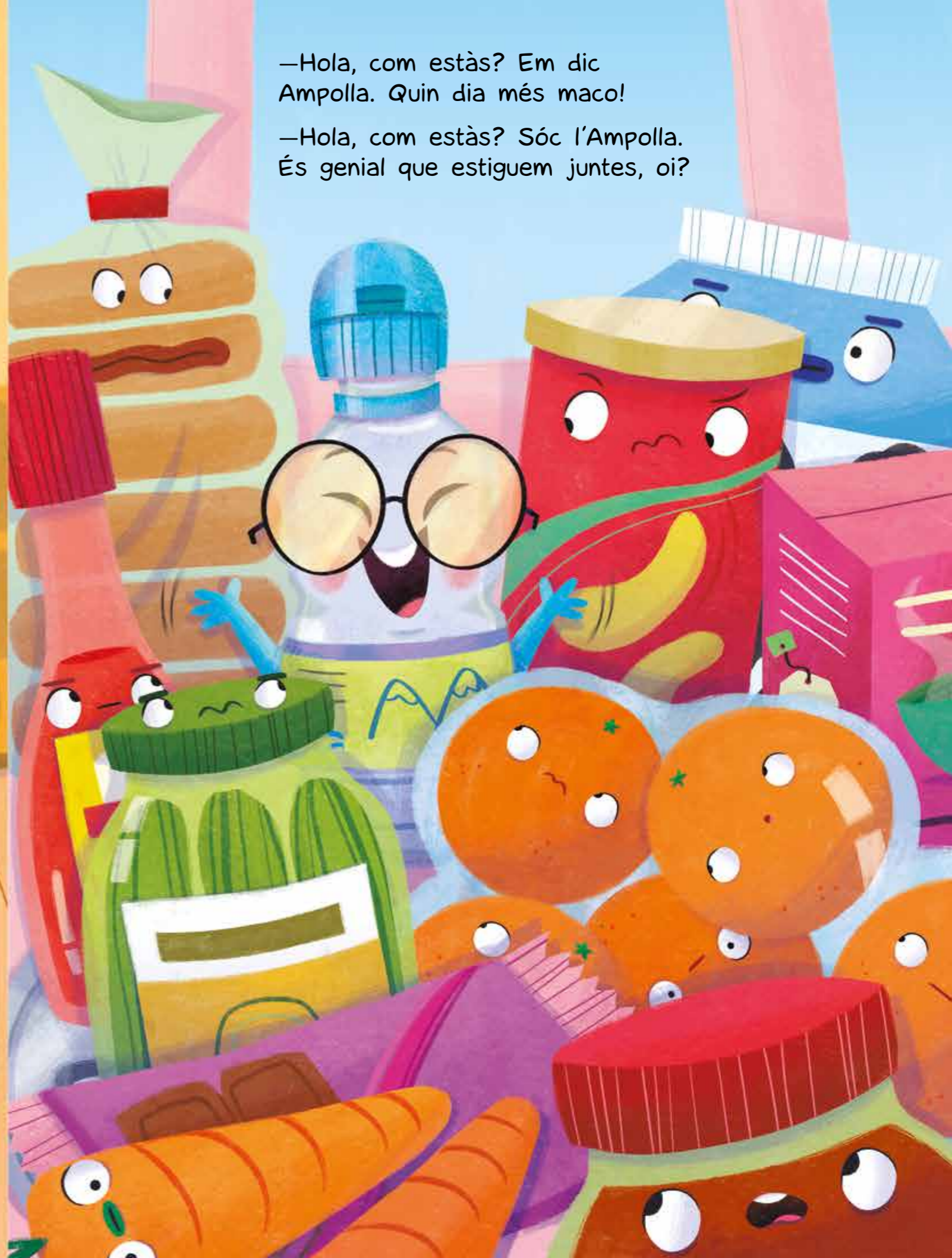

Una capsa de cereals ofesa en veure la seva cara somrient, va preguntar: —Què et passa a tu? Per què estàs tan contenta? No saps on anem?

SUPER

El comentari li va provocar molts dubtes...
Però el fet d'estar dins aquella bossa de roba
voltada de companys de totes les estanteries, li
semblava un somni. Així doncs, saludava els uns
i els altres, sense gaire èxit...

—Hola, com estàs? Em dic
Ampolla. Quin dia més maco!

—Hola, com estàs? Sóc l'Ampolla.
És genial que estiguem juntes, oi?

No esperava una rebuda tan freda a la seva nova casa. Canviar l'estant del supermercat pel d'una nevera, li va semblar un acudit dolent.

Però no calia desanimar-se, ni deixar de somiar en les aventures que l'esperaven.

—Hola, com estàs?
Em dic Ampolla.
Sembla que refresca...

—Hola, com estàs? Sóc l'Ampolla.
Aquest nou pentinat li queda rebé!